

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2011/7/EU,

annettu 16 päivänä helmikuuta 2011,

kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta

(uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 29 päivänä kesäkuuta 2000 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2000/35/EY ⁽³⁾ tehdään merkittäviä muutoksia. Kyseessä olevat säännökset olisi selkeyden ja järjestyksen vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Sisämarkkinoilla talouden toimijat toimittavat useimmat tavarat ja palvelut muille talouden toimijoille ja viranomaisille maksun lykkäämisen periaatteella siten, että toimittaja antaa asiakkaalleen aikaa laskun maksamiseen osapuolten sopimuksen mukaisesti tai sen mukaan kuin toimittajan laskussa on mainittu taikka laissa säädetty.
- (3) Monet talouden toimijoiden välisiin tai talouden toimijoiden ja viranomaisten välisiin kaupallisiin toimiin liittyvät

maksut suoritetaan myöhemmin kuin sopimuksessa tai yleisissä kaupallisissa ehdoissa on määrätty. Vaikka tavarat on toimitettu tai palvelut suoritettu, monet niitä koskevat laskut maksetaan vasta pitkän ajan kuluttua määräpäivästä. Tällaiset maksuviivästykset vaikuttavat negatiivisesti yritysten maksuvalmiuteen ja vaikeuttavat niiden taloushallintoa. Lisäksi tilanne vaikuttaa yritysten kilpailukykyyn ja kannattavuuteen, koska velkojien on maksuviivästysten takia hankittava ulkoista rahoitusta. Negatiivisten vaikutusten riski kasvaa merkittävästi laskusuhdanneiden aikana rahoituksen saatavuuden heikentyessä.

- (4) Maksuviivästyksiä koskevia oikeuskanteita helpotetaan jo nykyisin tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annettulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 44/2001 ⁽⁴⁾, riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 805/2004 ⁽⁵⁾, eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12 päivänä joulukuuta 2006 annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1896/2006 ⁽⁶⁾ sekä eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 861/2007 ⁽⁷⁾. Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten estämiseksi on kuitenkin tarpeen säätää täydentäviä säännöksiä.
- (5) Yrityksillä olisi oltava mahdollisuus käydä kauppaa kaikkialla sisämarkkinoilla sellaisin ehdoin, ettei rajatylittäviin toimiin liity suurempia riskejä kuin kotimaan myyntiin. Jos kotimaan kaupan ja rajatylittävään kaupan sovelletaan huomattavasti keskenään erilaisia sääntöjä, kilpailu vääristyy.

⁽¹⁾ EUVL C 255, 22.9.2010, s. 42.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. lokakuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. tammikuuta 2011.

⁽³⁾ EYVL L 200, 8.8.2000, s. 35.

⁽⁴⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 15.

⁽⁶⁾ EUVL L 399, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 1.

- (6) Komissio korosti 25 päivänä kesäkuuta 2008 antamassaan tiedonannossa ”Pienet ensin” – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”) sitä, että olisi helpotettava pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) mahdollisuuksia saada rahoitusta ja että olisi kehitettävä oikeudellinen ja liiketoimintaympäristö, joka tukee maksujen ajallaan suorittamista kaupallisissa toimissa. Olisi huomioitava, että viranomaisilla on tältä osin erityinen vastuu. Pk-yritysten määrittelyperusteet vahvistetaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY ⁽¹⁾.
- (7) Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta 26 päivänä marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon mukaisiin ensisijaisiin toimiin kuuluu hallinnollisen rasitteen vähentäminen ja yrittäjyyden edistäminen muun muassa varmistamalla, että lähtökohtaisesti laskut tavaroista ja palveluista maksetaan kuukauden kuluessa maksuvalmiuden parantamiseksi, myös pk-yrityksille.
- (8) Tämän direktiivin soveltamisala olisi rajattava maksuihin, jotka suoritetaan korvauksena kaupallisista toimista. Tämän direktiivin ei pitäisi säännellä kuluttajien kanssa suoritettavia toimia, muihin maksuihin liittyviä korkoja, esimerkiksi shekki- ja vekselilakien nojalla suoritettavia maksuja eikä vahingonkorvauksena suoritettavia maksuja, mukaan lukien vakuutusyhtiöitten suorittamat maksut. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava jättää soveltamisalan ulkopuolelle velat, joihin kohdistuu maksukyvyttömyysmenettely, mukaan lukien menettely, jonka tavoitteena on velkojen uudelleenjärjestely.
- (9) Tällä direktiivillä olisi säänneltävä kaikkia kaupallisia toimia riippumatta siitä, ovatko ne yksityisten tai julkisten yritysten välisiä vai yritysten ja viranomaisten välisiä, ottaen huomioon, että viranomaiset suorittavat yrityksille huomattavia määriä maksuja. Näin ollen direktiivillä olisi säänneltävä myös kaikkia pääsopimuksen osapuolten sekä niiden toimittajien ja alihankkijoiden välisiä kaupallisia toimia.
- (10) Sillä, että tämä direktiivi koskee myös ammatinharjoittajia, ei velvoitettaisi jäsenvaltioita kohtelemaan heitä yrityksenä tai kauppiaina muuten kuin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.
- (11) Tavaroiden toimittamiseen ja palvelujen suorittamiseen korvausta vastaan, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, olisi kuuluttava myös julkisten rakennusurakoiden sekä talonrakennus- ja maa- ja vesirakennustöiden suunnittelu ja toteuttaminen.
- (12) Maksuviivästyminen on sopimusrikkomus, joka on tehty velallisen kannalta taloudellisesti houkuttelevaksi useimmissa jäsenvaltioissa alhaisen tai puuttuvan viivästyskoron ja/tai hitaan perintämenettelyn vuoksi. Päätäväinen siirtyminen täsmälliseen maksukulttuuriin, jossa koronperintäoikeuden poissulkemisen olisi aina katsottava olevan selvästi kohtuuton sopimusehto tai selvästi sopimaton menettely, on tarpeen tämän suuntauksen muuttamiseksi ja viivästysten ehkäisemiseksi. Tällaiseen suunnanmuutokseen olisi kuuluttava myös nimenomaisten säännösten säätäminen maksuajoista ja aiheutuneiden kulujen korvaamisesta velkojille sekä muun muassa se, että perintäkuluja korvaamisoikeuden poissulkemisen olisi oletettava olevan selvästi kohtuutonta tai sopimatonta.
- (13) Näin ollen olisi säädettävä yritysten välisten sopimusten mukaisten maksuaikojen rajoittamisesta pääsääntöisesti 60 kalenteripäivään. Yritykset voisivat kuitenkin joissakin tapauksissa vaatia pidempiä maksuaikoja, esimerkiksi kun ne haluavat antaa asiakkailleen tavaraluottoa. Sen vuoksi osapuolten olisi voitava sopia nimenomaisesti 60 kalenteripäivää pitemmistä maksuajoista, kuitenkin sillä edellytyksellä, että maksuajan pidentäminen ei ole velkojan kannalta selvästi kohtuutonta tai sopimatonta.
- (14) Unionin lainsäädännön johdonmukaisuuden varmistamiseksi tässä direktiivissä olisi sovellettava vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/17/EY ⁽²⁾ sekä julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY ⁽³⁾ olevaa ”hankintaviranomaisten” määritelmää.
- (15) Viivästyneen maksun lakisääteinen korko olisi laskettava päiväkohtaisesti yksinkertaisena korkona määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (16) Tällä direktiivillä ei saisi velvoittaa velkojia perimään viivästyskorkoa. Tässä direktiivissä olisi sallittava, että velkoja perii maksun viivästyessä viivästyskorkoa antamatta ennakkoilmoitusta sopimuksen täyttämättä jättämisestä tai muuta vastaavaa ilmoitusta, jossa muistutetaan velallista hänen maksuvelvoitteestaan.
- (17) Velallisen maksu olisi katsottava viivästyneeksi siten, että velkojalla on oikeus viivästyskorkoon, kun velkojalla ei ole velan määrää vastaavaa summaa käytettävissään eräpäivänä, edellyttäen että hän on täyttänyt lakiin ja sopimukseen perustuvat velvoitteensa.

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽⁴⁾ EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

- (18) Laskut toimivat maksuvaatimusten perusteena, ja ne ovat tavaroiden toimittamiseen ja palvelujen suorittamiseen liittyvien toimien arvoketjussa tärkeitä asiakirjoja muun muassa maksuajan määrittämisen kannalta. Tämän direktiivin soveltamiseksi jäsenvaltioiden olisi edistettävä järjestelmiä, jotka antavat oikeusvarmuuden laskujen tarkasta vastaanottamispäivästä muun muassa käytettäessä sähköistä laskutusta, jossa laskujen vastaanottaminen voisi tuottaa sähköistä todistusaineistoa ja joka kuuluisi osittain yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ laskutusta koskevien säännösten soveltamisalaan.
- (19) Velkojien on tarpeen saada kohtuullinen korvaus viivästyneistä maksuista aiheutuneista perintäkuluista maksuviivästyksen ehkäisemiseksi. Perintäkulojen olisi sisällettävä myös hallinnolliset kulut ja korvaus maksuviivästyksistä aiheutuneista yrityksen sisäisistä kuluista, joiden osalta direktiivissä olisi säädettävä kiinteästä vähimmäissummasta, jonka lisäksi voidaan periä viivästyskorkoa. Kiinteällä korvaussummalla olisi pyrittävä rajoittamaan perintään liittyviä hallinnollisia ja sisäisiä kuluja. Korvaus perintäkuluista olisi määrättävä ilman, että tämä rajoittaa sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, joiden nojalla kansallinen tuomioistuin voi tuomita velkojalle korvausta velallisen maksuviivästyksen liittyvästä lisävahingosta.
- (20) Sen lisäksi, että velkojalla on oikeus vaatia kiinteä korvaus sisäisistä perintäkuluista, velkojalla olisi oltava oikeus vaatia korvaus myös muista perintäkuluista, jotka ovat aiheutuneet velallisen maksuviivästyksestä. Näihin kuluihin olisi sisällytettävä erityisesti kulut, joita velkojille aiheutuu lakimiehen tai perintätoimiston käyttämisestä.
- (21) Tällä direktiivillä ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden oikeutta säätää perintäkulojen korvaamisesta kiinteillä summilla, jotka ovat korkeampia ja siten velkojalle edullisempia, tai korottaa näitä summia muun muassa inflaation huomioon ottamiseksi.
- (22) Tällä direktiivillä ei saisi estää maksuerin tapahtuvia tai porrastettuja maksuja. Kukin maksuerä tai maksu olisi kuitenkin suoritettava sovituin ehdoin ja siihen olisi sovellettava tässä direktiivissä säädettyjä maksuviivästyssääntöjä.
- (23) Viranomaisten tulolähteet ovat pääsääntöisesti varmempia, ennustettavampia ja jatkuvampia kuin yrityksillä. Lisäksi monet viranomaiset voivat saada rahoitusta edullisemmilla ehdoilla kuin yritykset. Viranomaisten tavoitteiden saavuttaminen ei myöskään ole samassa määrin sidoksissa vakaiden liikesuhteiden rakentamiseen kuin yrityksillä. Tavaroihin ja palveluihin liittyvät viranomaisten pitkät maksuajat ja maksuviivästykset aiheuttavat perusteettomia kustannuksia yrityksille. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön erityissäännöt, jotka koskevat yritysten viranomaisille toimittamiin tavaroihin tai suorittamiin palveluihin liittyviä kaupallisia toimia ja joissa olisi määrättävä erityisesti, että maksuajat eivät yleensä saa ylittää 30:tä kalenteripäivää, jollei sopimuksessa nimenomaisesti toisin sovita ja edellyttäen, että se on objektiivisesti perusteltua sopimuksen erityisluonteen tai -piirteiden vuoksi, eivätkä ne missään tapauksessa saa ylittää 60:tä kalenteripäivää.
- (24) Olisi kuitenkin otettava huomioon sellaisten viranomaisten erityistilanne, jotka harjoittavat luonteeltaan teollista tai kaupallista taloudellista toimintaa tarjoamalla tavaroita tai palveluja markkinoilla julkisena yrityksenä. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi sallittava tietyin edellytyksin pidentää lakisääteistä maksuaikaa enintään 60 kalenteripäivään.
- (25) Monessa jäsenvaltiossa terveyspalvelujen tilanne on maksuviivästyksen yhteydessä erityinen huolenaihe. Terveystuotojärjestelmät ovat olennainen osa Euroopan sosiaalista infrastruktuuria, ja ne joutuvat siksi usein sovittamaan yksittäiset tarpeet yhteen käytettävissä olevien varojen kanssa, koska Euroopan väestö ikääntyy, odotukset kasvavat ja lääketiede edistyy. Kaikkien järjestelmien on vastattava terveydenhuollon priorisointia koskevaan haasteeseen tavalla, joka varmistaa tasapainon yksittäisten potilaiden tarpeiden ja käytettävissä olevien resurssien välillä. Jäsenvaltioiden olisi siksi pystyttävä antamaan terveydenhuoltopalveluja tarjoaville julkisille tahoille jonkin verran joustonvaraa sitoumustensa täyttämiseksi. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi sallittava tietyin edellytyksin pidentää lakisääteistä maksuaikaa enintään 60 kalenteripäivään. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin pyrittävä kaikin tavoin varmistamaan, että terveydenhuoltoalan maksut suoritetaan lakisääteisiä maksuaikoja noudattaen.
- (26) Jottei tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista vaaranneta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että hyväksymis- tai tarkistusmenettelyn enimmäiskesto ei kaupallisissa toimituksissa pääsääntöisesti ylitä 30:tä kalenteripäivää. Tarkistusmenettelyn olisi kuitenkin voitava ylittää 30 kalenteripäivää esimerkiksi erityisen monimutkaisissa sopimuksissa, kun asiasta sovitaan nimenomaisesti sopimuksessa ja mahdollisissa tarjousasiakirjoissa ja jos se ei ole velkojan kannalta selvästi kohtuutonta.
- (27) Unionin toimielimet ovat rahoituksensa ja liikesuhteidensa osalta verrattavissa jäsenvaltioiden viranomaisiin. Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽²⁾ täsmennetään, että unionin toimielinten menot on vahvistettava, hyväksyttävä ja maksettava sen soveltamissäännöissä vahvistettujen määräaikojen mukaisesti. Soveltamissäännöistä säädetään nykyisin Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23 päivänä joulukuuta 2002 annetussa komission asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2342/2002 ⁽¹⁾, ja niissä täsmennetään edellytykset, joiden täyttyessä velkojilla on oikeus saada myöhässä maksetuista määristä viivästyskorkoa. Näitä asetuksia ollaan parhaillaan tarkastelemissa uudelleen, ja tässä yhteydessä olisi varmistettava, että unionin toimielinten maksujen enimmäismääräajat saatetaan vastaamaan viranomaisiin tämän direktiivin mukaisesti sovellettavia lakisäätöisiä maksuaikoja.

- (28) Tällä direktiivillä olisi estettävä sopimusvapauden väärinkäyttö velkojan vahingoksi. Tällaisena väärinkäyttönä voidaan pitää sitä, että maksupäivää tai -aikaa, viivästyskorkoa tai perintäkulojen korvaamista koskeva sopimusehto tai menettely ei ole perusteltu velalliselle myönnettyjen ehtojen johdosta tai sen pääasiallisena tarkoituksena on parantaa velallisen maksuvalmiutta velkojan kustannuksella. Tutkijoiden laatiman yhteisen viitekehysluonnoksen mukaisesti velkojan kannalta kohtuuttomina tai sopimattomina olisi pidettävä kaikkia sopimusehtoja tai menettelyjä, jotka poikkeavat selvästi hyvästä liiketavasta ja ovat kunniallisen ja vilpittömän menettelyn vaatimuksen (good faith and fair dealing) vastaisia. Etenkin koronperintäoikeuden täydellistä poissulkemista olisi aina pidettävä selvästi kohtuuttomana tai sopimattomana, kun taas perintäkulojen korvaamisoikeuden poissulkemisen olisi oletettava olevan selvästi kohtuutonta tai sopimatonta. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kansallisiin säännöksiin, jotka liittyvät sopimusten tekotapaan tai joilla säännellään velalliselle kohtuuttomien sopimusehtojen pätevyyttä.
- (29) Jotta voidaan tehostaa toimia, joiden tarkoituksena on estää velkojen vahingoksi koitua sopimusvapauden väärinkäyttö, organisaatioiden, jotka on virallisesti tunnustettu yritysten edustajiksi tai joilla on oikeutettu peruste edustaa yrityksiä, olisi voitava saattaa asia käsiteltäväksi kansallisissa tuomioistuimissa tai viranomaisissa estääkseen velkojan kannalta selvästi kohtuuttomien sopimusehtojen tai selvästi sopimattomien menettelyjen käytön jatkamisen.
- (30) Tämän direktiivin tavoitteen saavuttamisen edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi edistettävä hyvien toimintatapojen leviämistä muun muassa kannustamalla täsmällisten maksajien luettelon julkaisemiseen.
- (31) On suotavaa varmistaa, että velkojilla on mahdollisuus käyttää omistuksenpidätysehto syrjimättömällä tavalla kaikkialla unionissa, jos omistuksenpidätysehto on pätevä kansainvälisen yksityisoikeuden nojalla sovellettaviksi tulevien kansallisten säännösten nojalla.
- (32) Tässä direktiivissä määritellään ainoastaan käsite ”täytäntöönpanoasiakirja”, mutta siinä ei olisi säänneltävä tällai-

sen asiakirjan pakkotäytäntöönpanomenettelyä eikä niitä edellytyksiä, joilla tällaisen asiakirjan pakkotäytäntöönpano voidaan pysäyttää tai keskeyttää.

- (33) Maksuviivästysten seurauksilla voi olla ennalta ehkäisevä vaikutus ainoastaan silloin, kun niihin liittyy perintämenettelyjä, jotka ovat velkojan kannalta nopeita ja tehokkaita. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 18 artiklassa määrätyn syrjimättömyysperiaatteen mukaisesti näiden menettelyjen olisi oltava kaikkien unioniin sijoittautuneiden velkojen käytettävissä.
- (34) Tämän direktiivin säännösten noudattamisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi kannustettava turvautumista sovitteluun tai muihin vaihtoehtoisin riidanratkaisumenettelyihin. Tietyistä sovittelun näkökohdista siviili- ja kauppoikeuden alalla 21 päivänä toukokuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/52/EY ⁽²⁾ vahvistetaan jo sovittelujärjestelmiä koskevat puitteet Euroopan unionissa, joita sovelletaan erityisesti rajatylittäviin riitoihin mutta joita voidaan soveltaa myös sisäisiin sovittelujärjestelmiin. Jäsenvaltioiden olisi myös kannustettava asianosaisia laatimaan vapaaehtoisia käytännesääntöjä, joilla pyritään etenkin edistämään tämän direktiivin täytäntöönpanoa.
- (35) On tarpeen varmistaa, että kaupallisissa toimita tapahtuviin maksuviivästyksiin liittyvien riidattomien saatavien perintämenettelyt saatetaan päätökseen lyhyessä ajassa esimerkiksi nopeutetun menettelyn avulla ja velan määrästä riippumatta.
- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on maksuviivästysten torjumisen sisämarkkinoilla, vaan se voidaan direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi paremmin saavuttaa unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (37) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivin 2000/35/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu kyseiseen direktiiviin.
- (38) Tämä direktiivi ei vaikuta direktiivissä 2000/35/EY mainittuihin jäsenvaltioita velvoitaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava kyseinen direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava sitä.

⁽¹⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 136, 24.5.2008, s. 3.

(39) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita rohkaistaan laatimaan itselleen ja unionin edun vuoksi taulukoita, joissa esitetään mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista varten hyväksytyjen toimenpiteiden vastaavuus, ja julkistamaan ne,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tämän direktiivin tavoitteena on kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästyksen torjuminen, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja edistää näin yritysten ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) kilpailukykyä.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin kaupallisista toimista korvauksena suoritettaviin maksuihin.

3. Jäsenvaltiot voivat jättää sen soveltamisalan ulkopuolelle velat, joiden osalta on aloitettu maksukyvyttömyysmenettely velallista vastaan, mukaan luettuna menettely, jonka tavoitteena on velkojen uudelleenjärjestely.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'kaupallisilla toimilla' yritysten tai yritysten ja viranomaisien välisiä toimia, jotka johtavat tavaroiden toimittamiseen tai palvelujen suorittamiseen korvausta vastaan;
- 2) 'viranomaisella' hankintaviranomaista, siten kuin se on määritelty direktiivin 2004/17/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja direktiivin 2004/18/EY 1 artiklan 9 kohdassa, riippumatta sopimuksen kohteesta tai arvosta;
- 3) 'yrityksellä' muuta organisaatiota kuin viranomaista sen harjoittaessa itsenäistä taloudellista tai ammattitoimintaansa, vaikka tätä toimintaa harjoittaisi vain yksi henkilö;
- 4) 'maksuviivästyksellä' maksua, jota ei suoriteta sopimukseen tai lakiin perustuvan maksuajan kuluessa, kun 3 artiklan 1 kohdassa tai 4 artiklan 1 kohdassa säädetyt ehdot täyttyvät;
- 5) 'viivästyskorolla' lakisääteistä viivästyskorkoa tai yritysten välillä sovittua korkoa, jollei 7 artiklasta muuta johdu;
- 6) 'lakisääteisellä viivästyskorolla' yksinkertaista viivästyskorkoa, jonka määrä vastaa viitekorkoa korotettuna vähintään kahdeksalla prosenttiyksiköllä;
- 7) 'viitekorolla' jompaakumpaa seuraavista:
 - a) jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro
 - i) Euroopan keskuspankin viimeisimpiin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkoa; tai

ii) vaihtuvakorkoisten huutokauppamenettelyjen tuloksena Euroopan keskuspankin viimeisimpiin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa marginaalikorkeaa;

b) jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö ei ole euro, kyseisen jäsenvaltion keskuspankin määräämää vastaavaa korkoa;

8) 'eräntyneellä määrällä' pääomaa, joka olisi pitänyt maksaa sopimukseen tai lakiin perustuvan maksuajan kuluessa ja johon sisältyvät laskussa tai vastaavassa maksuvaatimuksessa eritelty sovellettavat verot, tullit tai maksut;

9) 'omistuksenpidätyksellä' sopimukseen perustuvaa järjestelyä, jossa myyjällä säilyy omistusoikeus kyseessä oleviin tavariin, kunnes kauppahinta on maksettu kokonaisuudessaan;

10) 'täytäntöönpanoasiakirjalla' kaikkia tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen maksun välittömästi tai maksuerin tapahtuvaksi suorittamiseksi antamia, myös väliaikaisesti täytäntöönpanokelpoisia, päätöksiä, tuomioita tai maksumääräyksiä, joiden nojalla velkoja voi saada saatavansa perittyä velalliselta pakkotäytäntöönpanolla.

3 artikla

Yritysten väliset kaupalliset toimet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkojalla on oikeus viivästyskorkoon yritysten välisissä kaupallisissa toimissa ilman, että maksuistutus on tarpeen, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) velkoja on täyttänyt sopimukseen ja lakiin perustuvat velvoitteensa; ja
- b) velkoja ei ole saanut eräntynyttä määrää ajoissa, paitsi jos velallinen ei ole vastuussa viivästyksestä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) kunkin vuoden ensimmäisellä puoliskolla sovellettava viitekorko on saman vuoden tammikuun 1 päivänä voimassa oleva korko;
- b) kunkin vuoden toisella puoliskolla sovellettava viitekorko on saman vuoden heinäkuun 1 päivänä voimassa oleva korko.

3. Kun 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että

- a) velkojalla on oikeus viivästyskorkoon sopimuksessa määrättyä maksupäivää tai siinä määrätyn maksuajan päättymistä seuraavasta päivästä lukien;
- b) jos maksupäivää tai maksuaikaa ei ole määrätty sopimuksessa, velkojalla on oikeus viivästyskorkoon jonkin seuraavassa mainitun määräjän päätyttyä:
 - i) 30 kalenteripäivän kuluttua siitä päivästä, jona velallinen on vastaanottanut laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen;

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- ii) mikäli laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen vastaanottamispäivästä ei ole varmuutta, 30 kalenteripäivän kuluttua tavarán tai palvelun vastaanottamispäivästä;
- iii) mikäli velallinen vastaanottaa laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen aiemmin kuin tavarán tai palvelun, 30 kalenteripäivän kuluttua tavarán tai palvelun vastaanottamispäivästä;
- iv) mikäli laissa tai sopimuksessa määrätään hyväksymis- tai tarkistusmenettelystä, jolla tavarán tai palvelun sopimuskäsitteellisyys on varmistettava, ja mikäli velallinen vastaanottaa laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen ennen tällaista hyväksymistä tai tarkistusta tai hyväksymis- tai tarkistuspäivänä, 30 kalenteripäivän kuluttua kyseisestä päivästä.
4. Kun hyväksymis- tai tarkistusmenettelystä on määrätty, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisen menettelyn enimmäiskesto ei ylitä 30:tä kalenteripäivää tavarán tai palvelun vastaanottamispäivästä lukien, jollei sopimuksessa nimenomaisesti toisin sovita ja edellyttäen, ettei se ole velkojan kannalta selvästi kohtuutonta 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sopimuksessa määrätty maksuaika ei ylitä 60:tä kalenteripäivää, jollei sopimuksessa nimenomaisesti toisin sovita ja edellyttäen, ettei se ole velkojan kannalta selvästi kohtuutonta 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

4 artikla

Yritysten ja viranomaisten väliset kaupalliset toimet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaupallisissa toimissa, joissa velallinen on viranomainen, velkojalla on 3, 4 tai 6 kohdassa määritellyn ajan päätyttyä oikeus lakisääteiseen viivästyskorkoon ilman, että maksuistutus on tarpeen, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) velkoja on täyttänyt sopimukseen ja lakiin perustuvat velvoitteensa; ja
- b) velkoja ei ole saanut erääntynyttä määrää ajoissa, paitsi jos velallinen ei ole vastuussa viivästyksestä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) kunkin vuoden ensimmäisellä puoliskolla sovellettava viitekorko on saman vuoden tammikuun 1 päivänä voimassa oleva korko;
- b) kunkin vuoden toisella puoliskolla sovellettava viitekorko on saman vuoden heinäkuun 1 päivänä voimassa oleva korko.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kaupallisissa toimissa, joissa velallinen on viranomainen

- a) maksuaika ei ylitä mitään seuraavassa mainituista määräajoista:
- i) 30:tä kalenteripäivää siitä päivästä, jona velallinen on vastaanottanut laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen;

ii) mikäli laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen vastaanottamispäivästä ei ole varmuutta, 30:tä kalenteripäivää tavarán tai palvelun vastaanottamispäivästä;

iii) mikäli velallinen vastaanottaa laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen aiemmin kuin tavarán tai palvelun, 30:tä kalenteripäivää tavarán tai palvelun vastaanottamispäivästä;

iv) mikäli laissa tai sopimuksessa määrätään hyväksymis- tai tarkistusmenettelystä, jolla tavarán tai palvelun sopimuskäsitteellisyys on varmistettava, ja mikäli velallinen vastaanottaa laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen ennen tällaista hyväksymistä tai tarkistusta tai hyväksymis- tai tarkistuspäivänä, 30:tä kalenteripäivää kyseisestä päivästä;

b) laskun vastaanottamispäivästä ei voida sopia velallisen ja velkojan välillä.

4. Jäsenvaltiot voivat pidentää 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja enintään 60 kalenteripäivään, kun kyseessä ovat

a) viranomaiset, jotka harjoittavat luonteeltaan teollista tai kaupallista taloudellista toimintaa tarjoamalla tavaroita tai palveluja markkinoilla ja joihin sovelletaan julkisina yrityksinä jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisen taloudellisten suhteiden avoimuudesta sekä tiettyjen yritysten taloudellisen toiminnan avoimuudesta 16 päivänä marraskuuta 2006 annetussa komission direktiivissä 2006/111/EY⁽¹⁾ säädettyjä avoimuusvaatimuksia;

b) terveydenhuoltopalveluja tarjoavat julkiset tahot, jotka on asianmukaisesti hyväksytty tätä tarkoitusta varten.

Jos jäsenvaltio päättää pidentää määräaikoja tämän kohdan mukaisesti, sen on toimitettava komissiolle kertomus tällaisesta pidennyksestä viimeistään 16 päivänä maaliskuuta 2018.

Komissio toimittaa tämän perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa ilmoitetaan, mitkä jäsenvaltiot ovat pidentäneet määräaikoja tämän kohdan mukaisesti, ja jossa otetaan huomioon vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan ja erityisesti pk-yrityksiin. Kertomuksen yhteydessä annetaan tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettujen hyväksymis- tai tarkistusmenettelyn enimmäiskesto ei ylitä 30:tä kalenteripäivää tavarán tai palvelun vastaanottamispäivästä lukien, jollei sopimuksessa ja mahdollisissa tarjousasiakirjoissa nimenomaisesti toisin sovita ja edellyttäen, ettei se ole velkojan kannalta selvästi kohtuutonta 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

(¹) EUVL L 318, 17.11.2006, s. 17.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sopimuksessa määrätty maksuaika ei ylitä 3 kohdassa säädettyjä määräaikoja, jollei sopimuksessa nimenomaisesti toisin sovita ja edellyttäen, että se on objektiivisesti perusteltua sopimuksen erityisluonteen tai -piirteiden vuoksi, ja että maksuaika ei missään tapauksessa ylitä 60:tä kalenteripäivää.

5 artikla

Maksuaikataulut

Tällä direktiivillä ei rajoiteta osapuolten mahdollisuutta sopia sovellettavan kansallisen lainsäädännön asiaa koskevien säännösten mukaisesti maksuaikatauluista, joiden mukaan maksut suoritetaan maksuerissä. Tällaisissa tapauksissa silloin, kun maksueriä ei makseta sovittuun määräaikaan mennessä, tässä direktiivissä säädetty korko ja korvaus lasketaan yksinomaan viivästyneiden maksuerien perusteella.

6 artikla

Perintäkulojen korvaaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viivästyskoron tullessa kaupallisissa toimissa maksettavaksi 3 tai 4 artiklan mukaisesti velkojalla on oikeus saada velalliselta vähintään kiinteä 40 euron summa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu kiinteä summa on maksettava, ilman että maksumuistutus on tarpeen, korvauksena velkojan omista perintäkuluista.

3. Velkojalla on oikeus saada velalliselta 1 kohdassa tarkoitettua kiinteän summan lisäksi kohtuullinen korvaus perintäkuluista, jotka ylittävät tämän kiinteän summan ja ovat aiheutuneet velallisen maksuviivästyksestä. Näihin kuluihin voisivat sisältyä menot, jotka ovat aiheutuneet muun muassa lakimiehen tai perintätoimiston käyttämisestä.

7 artikla

Kohtuuttomat sopimusehdot ja sopimattomat menettelyt

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että maksupäivää tai -aika, viivästyskorkoa tai perintäkulojen korvaamista koskevaa sopimusehtoa tai menettelyä joko ei voida panna täytäntöön tai että se antaa oikeuden vaatia vahingonkorvausta, jos sopimusehto on selvästi kohtuuton tai menettely on selvästi sopimaton velkojaa kohtaan.

Ratkaistaessa sitä, onko sopimusehto selvästi kohtuuton tai menettely selvästi sopimaton velkojaa kohtaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla tavalla, otetaan huomioon kaikki tapausta koskevat seikat, mukaan lukien:

- a) selvä poikkeaminen hyvästä liiketavasta kunniallisen ja vilpittömän menettelyn vaatimuksen vastaisesti;
- b) tuotteen tai palvelun luonne; ja

c) se, onko velallisella objektiivista syytä poiketa lakisääteisestä viivästyskorosta, 3 artiklan 5 kohdassa, 4 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, 4 artiklan 4 kohdassa ja 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua maksuajasta tai 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiinteästä summasta.

2. Sopimusehto tai menettely, jonka mukaan viivästyskorkoa ei voida periä, on 1 kohtaa sovellettaessa katsottava selvästi kohtuuttomaksi tai sopimattomaksi.

3. Sopimusehto tai menettely, jonka mukaan perintäkuluista ei voi saada korvausta 6 artiklan mukaisesti, on 1 kohdan soveltamiseksi oletettava selvästi kohtuuttomaksi tai sopimattomaksi.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkojien ja kilpailijoiden etujen mukaisesti on käytettävissä riittäviä ja tehokkaita keinoja, joilla estetään 1 kohdassa tarkoitettujen selvästi kohtuuttomien sopimusehtojen ja selvästi sopimattomien menettelyjen käytön jatkaminen.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuja keinoja käsittävät säännöksiä, joiden mukaan organisaatiot, jotka on virallisesti tunnustettu yritysten edustajiksi, tai organisaatiot, joilla on oikeutettu peruste edustaa yrityksiä, voivat sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti saattaa asian käsiteltäväksi tuomioistuimessa tai toimivaltaisessa viranomaisessa sillä perusteella, että sopimusehdot ovat selvästi kohtuuttomia tai menettelyt ovat selvästi sopimattomia 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, niin että nämä voivat käyttää riittäviä ja tehokkaita keinoja tällaisten ehtojen tai menettelyjen käytön jatkamisen estämiseksi.

8 artikla

Avoimuus ja tietoisuuden lisääminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava tästä direktiivistä johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien avoimuus, muun muassa julkistamalla sovellettava lakisääteinen viivästyskorko.

2. Komissio julkaisee internetissä tiedot kaikkien jäsenvaltioiden lakisääteisistä koroista, joita sovelletaan kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästyksen yhteydessä.

3. Jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan käytettävä ammattijulkaisuja, kampanjoita ja muita toimivia tapoja, joilla lisätään yritysten tietoisuutta maksuviivästyksen torjuntakeinoista.

4. Jäsenvaltiot voivat kannustaa ottamaan käyttöön täsmällistä maksamista edistäviä säännöstöjä, joissa määritetään selkeät maksuajat ja asianmukaiset keinot käsitellä riitautettuja maksuja, sekä edistää mahdollisia muita aloitteita, joilla puututaan maksuviivästyksen vakavaan ongelmaan ja edistetään tämän direktiivin tavoitetta tukevan täsmällisen maksukulttuurin kehittymistä.

9 artikla

Omistuksenpidätys

- Jäsenvaltioiden on kansainvälisen yksityisoikeuden nojalla sovellettaviksi tulevien kansallisten säännösten mukaisesti säädettävä, että myyjällä säilyy omistusoikeus tavarihin, kunnes ne on kokonaan maksettu, jos myyjä ja ostaja ovat nimenomaan sopineet omistuksenpidätys ehdosta ennen tavaroiden toimittamista.
- Jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa säännöksiä, jotka koskevat velallisen jo suorittamia käteismaksueriä.

10 artikla

Riidattomien saatavien perintämenettelyt

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkoja voi muun muassa nopeutetun menettelyn avulla ja velan määrästä riippumatta saada täytäntöönpanoasiakirjan yleensä 90 kalenteripäivän kuluessa velkojan kanteen tai hakemuksen jättämisestä tuomioistuimelle tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle, jos velkaa tai menettelyä ei ole miltään osin riitautettu. Jäsenvaltioiden on täytettävä tämä velvoite omien kansallisten lakiansa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisesti.
- Kansallisissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on sovellettava samoja ehtoja kaikkiin unioniin sijoittautuneisiin velkoihin.
- Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitettua määräaika huomiioon ei oteta:
 - asiakirjojen tiedoksiantoon tarvittavaa aikaa;
 - velkojan aiheuttamia viiveitä, kuten puutteellisten hakemusten oikaisemiseen käytettyä aikaa.
- Tämä artikla ei rajoita asetuksen (EY) N:o 1896/2006 säännösten soveltamista.

11 artikla

Kertomus

Komissio antaa viimeistään 16 päivänä maaliskuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Kertomuksen yhteydessä annetaan tarvittavat ehdotukset.

12 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

- Jäsenvaltioiden on saatettava 1–8 ja 10 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 16 päivänä maaliskuuta 2013. Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on oltava myös maininta, jossa tarkennetaan, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset kumottuun direktiiviin katsotaan viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

- Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

- Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai saattaa voimaan säännöksiä, jotka ovat velkojalle edullisempia kuin tämän direktiivin noudattamiseksi on tarpeen.

- Saattaessaan tätä direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltiot päättävät, jättävätkö ne sen soveltamisalan ulkopuolelle sopimukset, jotka on tehty ennen 16 päivää maaliskuuta 2013.

13 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2000/35/EY 16 päivästä maaliskuuta 2013 alkaen, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava sitä. Mainittua direktiiviä sovelletaan kuitenkin edelleen sopimuksiin, jotka on tehty ennen kyseistä päivää ja joihin tätä direktiiviä ei sovelleta 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä helmikuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
MARTONYI J.

LIITE

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2000/35/EY	Tämä direktiivi
—	1 artiklan 1 kohta
1 artikla	1 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	2 artiklan 3 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 4 kohta
—	2 artiklan 5 kohta
—	2 artiklan 6 kohta
—	2 artiklan 7 kohdan johdantolause
—	2 artiklan 8 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 9 kohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 7 kohdan a alakohta
2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 10 kohta
3 artiklan 1 kohdan a alakohta	3 artiklan 3 kohdan a alakohta
3 artiklan 1 kohdan b alakohdan johdantolause	3 artiklan 3 kohdan b alakohdan johdantolause
3 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta	3 artiklan 3 kohdan b alakohdan i alakohta
3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta	3 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohta
3 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta	3 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii alakohta
3 artiklan 1 kohdan b alakohdan iv alakohta	3 artiklan 3 kohdan b alakohdan iv alakohta
—	3 artiklan 4 kohta
—	3 artiklan 5 kohta
3 artiklan 1 kohdan c alakohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 kohdan d alakohdan ensimmäinen ja kolmas virke	—
3 artiklan 1 kohdan d alakohdan toinen virke	2 artiklan 7 kohdan b alakohta
—	3 artiklan 2 kohta
—	4 artikla
—	5 artikla
—	6 artiklan 1 kohta
—	6 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 kohdan e alakohta	6 artiklan 3 kohta

Direktiivi 2000/35/EY	Tämä direktiivi
3 artiklan 2 kohta	—
3 artiklan 3 kohta	7 artiklan 1 kohta
—	7 artiklan 2 kohta
—	7 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	7 artiklan 4 kohta
3 artiklan 5 kohta	7 artiklan 5 kohta
—	8 artikla
4 artikla	9 artikla
5 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	10 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
5 artiklan 4 kohta	—
—	10 artiklan 4 kohta
—	11 artikla
6 artiklan 1 kohta	—
—	12 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta	12 artiklan 3 kohta
6 artiklan 3 kohta	1 artiklan 3 kohta
6 artiklan 4 kohta	12 artiklan 2 kohta
6 artiklan 5 kohta	—
—	12 artiklan 4 kohta
—	13 artikla
7 artikla	14 artikla
8 artikla	15 artikla
—	Liite